

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid — Wykładnia dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40) — Przedsięwzięcia ulepszenia dróg miejskich w strefach o dużym zaludnieniu lub dotyczące krajobrazu o znaczeniu historycznym, kulturalnym lub archeologicznym — Podleganie procedurze oceny z racji ich charakteru, rozmiaru i skutków — Możliwość zastosowania kryteriów z wyroku Trybunału w sprawie C-332/04 Komisja przeciwko Hiszpanii

Sentencja

Dyrektywę Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienioną dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r., należy interpretować w ten sposób, że przewiduje ona ocenę wpływu na środowisko przedsięwzięć przebudowy i ulepszenia dróg miejskich, niezależnie od tego, czy chodzi o przedsięwzięcia określone w załączniku I pkt 7 lit. b) lub c) tej dyrektywy, czy o przedsięwzięcia określone w załączniku II pkt 10 lit. e) lub pkt 13) tiret pierwsze tej dyrektywy, które z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji i w danym przypadku z uwzględnieniem ich współoddziaływania z innymi przedsięwzięciami, mogą znacząco oddziaływać na środowisko naturalne.

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 lipca 2008 r. — C.A.S. SpA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-204/07 P) (¹)

(Odwołanie — Układ stowarzyszeniowy EWG — Turcja — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 239 — Wspólnotowy kodeks celny — Zwrot i umorzenie należności celnych przywozowych — Przywożone z Turcji koncentraty soku owocowego — Świadczenia przewozowe — Podrobienie — Szczególna sytuacja)

(2008/C 236/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: C.A.S. SpA (przedstawiciel: D. Ehle, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i S. Schönberg, pełnomocnicy, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 6 lutego 2007 r. w sprawie T-23/03 C.A.S. przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę w przedmiocie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji REC 10/01 z dnia 18 października 2002 r. dotyczącej wniosku o umorzenie należności celnych przywozowych pokrytych po zwolnieniu towarów w odniesieniu do koncentratów soków owocowych pochodzących z Turcji przywożonych w oparciu o świadectwa pochodzenia, które w wyniku przeprowadzonej późniejszej kontroli okazały się fałszywe — Uchybienia i błędy ze strony władz tureckich oraz Komisji mogące doprowadzić do powstania szczególnej sytuacji w rozumieniu art. 239 rozporządzenia Komisji nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Rozłożenie ciężaru dowodu co do wystąpienia szczególnej sytuacji — Kwalifikacja prawna dokumentów i stanu faktycznego

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 6 lutego 2007 r. w sprawie T-23/03 CAS przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność art. 2 decyzji Komisji z dnia 18 października 2002 r. (REC 10/01).
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania obydwu instancji.

(¹) Dz.U. C 140 z 23.6.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 lipca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Dieter Janecek przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-237/07) (¹)

(Dyrektywa 96/62/WE — Ocena i zarządzanie jakością otaczającego powietrza — Ustalenie dopuszczalnej wartości — Prawo osoby trzeciej doznającej uszczerbku na zdrowiu do wystąpienia o sporządzenie planu działania)

(2008/C 236/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dieter Janecek

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 7 ust. 3 dyrektywy Rady 96/62/WE z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (Dz.U. L 296, s. 55) — Prawo osoby trzeciej doznającej uszczerbku na zdrowiu do wystąpienia o sporządzenie planu działania, o którym mowa w tej dyrektywie, w sytuacji, gdy osobie tej przysługuje na podstawie prawa krajowego prawo do dochodzenia przed sądami o podjęcie środków przeciwdziałających przekroczeniu dopuszczalnej wartości emisji pyłu

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 3 dyrektywy Rady 96/62/WE z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r. 96/62 powinien być interpretowany w ten sposób, że w przypadku niebezpieczeństwa przekroczenia dopuszczalnych wartości lub progów alarmowych, bezpośrednio dotknięte tym jednostki mogą domagać się od właściwych organów krajowych sporządzenia planu działań, także wówczas gdy na podstawie prawa krajowego przysługują im inne środki umożliwiające wystąpienie do tych organów o podjęcie środków w celu zwalczania zanieczyszczenia atmosferycznego.
- 2) Państwa członkowskie w ramach planu działań i w perspektywie krótkoterminowej, są zobowiązane, pod kontrolą sądów krajowych, jedynie do przyjęcia środków, które umożliwią ograniczenie do minimum niebezpieczeństwa przekroczenia dopuszczalnych wartości lub progów alarmowych i stopniowe osiągnięcie poziomów znajdujących się poniżej tymi wartościami, z uwzględnieniem okoliczności faktycznych i ogółu wchodzących w grę interesów.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 25 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-493/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 26 ust. 3 — Łączność elektroniczna — Sieci i usługi — Jeden europejski numer alarmowy — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2008/C 236/06)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Braun oraz J. Javorský, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: J. Čorba, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do art. 26 ust. 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51)

Sentencja

- 1) Nie zapewniając, że przedsiębiorstwa, które prowadzą publiczne sieci telefoniczne, udostępnią w stopniu technicznie możliwym władzom zajmującym się ratownictwem informacje o miejscu przebywania osoby wywołującej, w odniesieniu do wywołań jednego europejskiego numeru alarmowego „112”, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 26 ust. 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej).
- 2) Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 315 z 22.12.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 lipca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — Blaise Baheten Metock, Hanette Eugenie Ngo Ikeng, Christian Joel Baheten, Samuel Zion Ikeng Baheten, Hencheal Ikogho, Donna Ikogho, Roland Chinedu, Marlene Babucke Chinedu, Henry Igboanusi, Roksana Batkowska przeciwko Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Sprawa C-127/08) (¹)

(Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich — Członkowie rodziny będący obywatelami państw trzecich — Obywatele państw trzecich, którzy wjechali do przyjmującego państwa członkowskiego przed zawarciem małżeństwa z obywatelem Unii)

(2008/C 236/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland